

Компаніївський районний суд Кіровоградської області

Справа № 391/258/25

Провадження № 1-кп/391/64/25

В И Р О К

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

"01" серпня 2025 р. селище Компаніївка

Компаніївський районний суд Кіровоградської області у складі:

головуючої судді ОСОБА_1 ,

за участю секретаря судового засідання ОСОБА_2 , ОСОБА_3 ,

прокурора ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7

обвинуваченого ОСОБА_8 ,

захисника (адвоката) ОСОБА_9

представника потерпілого ОСОБА_10

розглянувши увідкритому судовому засіданні кримінальне провадження, внесене до Єдиного реєстру судових розслідувань за № 12025120000000118 від 18.02.2025 року за обвинуваченням ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Вознесенськ Миколаївської області, українця, громадянина України, з середньою спеціальною освітою, неодруженого, військовослужбовця Збройних Сил України, перебуваючого на посаді оператора 3 групи спеціального призначення 8 роти спеціального призначення 3 загону спеціальних операцій військової частини НОМЕР_1 , у званні старшого солдата, зареєстрованого та проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 , раніше не судимого, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 286 КК України та ч. 1 ст. 135 КК України,

В С Т А Н О В И В:

Старший солдат ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , обвинувачується в тому, що він будучи військовослужбовцем Збройних Сил України, проходячи військову службу по мобілізації на посаді оператора 3 групи спеціального призначення 8 роти спеціального призначення 3 загону спеціальних операцій військової частини НОМЕР_1 , діючи з недбалістю, в порушення вимог ст.ст. 3, 65, 68 Конституції України, ст.ст. 11, 13 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 3, 4 Дисциплінарного статуту) Збройних Сил України, 17.02.2025 року перед початком експлуатації та керуванням з технічної з точки зору справним автомобілем «Mitsubishi Lancer», реєстраційний номер НОМЕР_2 , який на праві приватної власності належить ОСОБА_11 порушуючи вимоги п. 2.3 (а) Правил дорожнього руху не забезпечив належну перевірку транспортного засобу.

ОСОБА_8 розпочав керування вищевказаним автомобілем, який знаходився в працездатному, але технічно-невідповідному стані, що полягав у встановленні на передню вісь шин різних розмірів, різних моделей з різними малюнками, що суперечить вимогам п.п. 31.4, 31.4.5 (г) ПДР, та забороняє

експлуатацію транспортного засобу, адже шини з різними типами малюнка протектора і різних конструкцій мають різні властивості та різну ефективність під час гальмування та маневру транспортного засобу, що може призвести до його заносу або втрати стійкості. Дані несправності об'єктивно могли бути виявлені водієм за результатами зовнішнього візуального огляду, проведеного перед початком експлуатації автомобілем.

Однак, цього ж дня, близько о 16 год. 56 хв. здійснюючи рух в межах населеного пункту з боку пров. Котовського у напрямку вул. Вишнева по Шевченка в с-ще Компаніївка Кропивницького району Кіровоградської області, водій ОСОБА_8 проявив власну необережність та недбалість забезпечення елементарних вимог безпеки дорожнього руху, чим грубо порушив вимоги п.п. 1.5, 2.3. (б, д) ПДР позбавивши себе можливості вірно оцінювати дорожню обстановку та безпечно керувати транспортним засобом, щоб мати можливість постійно контролювати напрямок свого руху.

Під час подальшого руху, на вищевказаному транспортному засобі водій ОСОБА_8 рухаючись ділянкою дороги з необмеженою видимістю, маючи об'єктивну можливість виявити перешкоду для руху, яка виражалася у русі пішохода в попутному напрямку, не вжив жодних заходів для зменшення швидкості керованого ним автомобіля, чим грубо порушив вимоги п.п. 12.1, 12.3 ПДР, у результаті чого на відстані 1,3 м, до лівого краю дороги та кута 16,6 м до будинку № 41, що за адресою вул. Шевченка с-ще Компаніївка Кропивницького району Кіровоградської області.

Таким чином, ОСОБА_8 діючи з протиправною недбалістю, не передбачаючи можливості настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння (дії або бездіяльності), хоча повинен був і міг їх передбачати, без нагальної на те потреби, не пов'язаної із забезпеченням дорожнього руху України, здійснив виїзд на зустрічну смугу руху, де допустив наїзд на пішохода ОСОБА_12, ІНФОРМАЦІЯ_2, яка у результаті дорожньо-транспортної пригоди отримала тілесні ушкодження, що в своїй сукупності мають ознаки тяжких тілесних ушкоджень, які є небезпечним для життя в момент спричинення.

Таким чином, ОСОБА_8, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 286 КК України, тобто порушення правил безпеки дорожнього руху особою, яка керує транспортним засобом, що заподіяли тяжкі тілесні ушкодження потерпілому.

Крім того ОСОБА_8, ІНФОРМАЦІЯ_1, 17.02.2025 року перед початком експлуатації та керуванням з технічної точки зору справним автомобілем «Mitsubishi Lancer», реєстраційний номер НОМЕР_2, який на праві приватної власності належить ОСОБА_11, порушуючи вимоги п. 2.3 (а) Правил дорожнього руху не забезпечив належну перевірку транспортного засобу.

ОСОБА_8 розпочав керування вищевказаним автомобілем, який знаходився в працездатному, але технічно-невідповідному стані, що полягав у встановленні на передню вісь шин різних розмірів, різних моделей з різними малюнками, що суперечить вимогам п.п. 31.4, 31.4.5 (г) ПДР, та забороняє експлуатацію транспортного засобу, адже шини з різними типами малюнка, протектора і різних конструкцій мають різні властивості та різну ефективність під час гальмування та маневру транспортного засобу, що може призвести до його заносу або втрати стійкості. Дані несправності об'єктивно могли бути виявлені водієм за результатами зовнішнього візуального огляду, проведеного перед початком експлуатації автомобілем.

Однак, цього ж дня близько о 16 год. 56 хв. здійснюючи рух в межах населеного пункту з боку пров. Котовського у напрямку вул. Вишнева, по вул. Шевченка в с-ще Компаніївка Кропивницького району Кіровоградської області, водій ОСОБА_8 проявив власну необережність та недбалість до забезпечення елементарних вимог безпеки дорожнього руху, чим грубо порушив вимоги п.п. 1.5, 2.3, (б, д) ПДР позбавивши себе можливості вірно оцінювати дорожню обстановку та безпечно керувати транспортним засобом, щоб мати можливість, постійно контролювати напрямок свого руху.

Під час подальшого руху, на вищевказаному транспортному засобі, водій ОСОБА_8 рухаючись ділянкою дороги з необмеженою видимістю маючи об'єктивну можливість виявити перешкоду для руху, яка виражалася у русі пішохода в попутному напрямку, не вжив жодних заходів для зменшення швидкості

керованого ним автомобіля, чим грубо порушив вимоги п.п. 12.1 та 12.3 ПДР, у результаті чого на відстані 1,3 м до лівого краю дороги та 16.6 м до кута будинку № 41, що за адресою вул. Шевченка селище Компаніївка Кропивницького району Кіровоградської області

Отже, ОСОБА_8 діючи з протиправною недбалістю, не передбачаючи можливості настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння, хоча повинен був і міг їх передбачити, без нагальної на те потреби, не пов'язаної із забезпеченням дорожнього руху України, здійснив виїзд на зустрічну смугу руху, де допустив наїзд на пішохода ОСОБА_12, ІНФОРМАЦІЯ_2, яка у результаті дорожньо-транспортної пригоди отримала тілесні ушкодження, що в своїй сукупності мають ознаки тяжких тілесних ушкоджень, які є небезпечними для життя в момент спричинення.

Після вчинення наїзду на пішохода, автомобіль «Mitsubishi Lancer», реєстраційний номер НОМЕР_2, під керуванням ОСОБА_8 отримав механічні пошкодження передньої правої частини та лобового скла, проте останній продовжив рух на пошкодженому автомобілі, тим саме з місця вчинення кримінального правопорушення зник, чим грубо порушив вимоги п. 2.10 (а, б, в, г, д, е) ПДР.

ОСОБА_8 достовірно знаючи, що в результаті дорожньо-транспортної пригоди, а саме наїзду на пішохода ОСОБА_12, остання отримала тілесні ушкодження, тобто він поставив її в небезпечний для життя становище при цьому, маючи змогу допомогти потерпілій, у тому числі шляхом виклику швидкої медичної допомоги, завідомо залишив її без допомоги та місця пригоди зник, переховуючись з 17.02.2025 по 27.02.2025 від правоохоронних органів. При цьому до закладу охорони здоров'я та поліції про пригоду за його участі не повідомляв.

Таким чином, ОСОБА_8, вчинив кримінальне правопорушення передбачене ч. 1 ст. 135 КК України, тобто завідомо залишення без допомоги особи, яка перебуває в небезпечному для життя стані, коли він сам поставив потерпілого в небезпечний для життя стан.

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_8 свою винність у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України та ч. 1 ст. 135 КК України визнав, суду пояснив, що дійсно скоїв правопорушення за обставин, викладених в обвинувальному акті, які не заперечує та не оспорує.

Також суду зазначив, що проходить службу в Збройних силах України, 17.02.2025 року приблизно о 17.00 годині виїхав на автомобілі з гаража, який знаходиться по АДРЕСА_2 де він винаймав житло поки проходив навчання на військовій службі, був роздратований так як посварився своєю дівчиною. Зазначив, що автомобіль знаходився у технічно справному стані, разом з тим один скат був з літньою резиною. Вказав на те, що в цей день на дорозі була ожеледиця, і він їхав з перевищенням швидкості, бачив потерпілу, але під час руху, автомобіль в якому він знаходився за кермом занесло вправо сторону, а потім в ліву сторону, а тому він не зміг уникнути зіткнення з потерпілою. Також зазначив, що після наїзду на потерпілу не викликав поліцію, так як у нього був шок і він нікому не повідомив про дані обставини так як був розгублений і не міг зібратися з думками, згодом все усвідомив та звернувся до правоохоронних органів. У вчиненому щиро розкаюється, і буде добровільно відшкодовувати шкоду.

Позовні вимоги потерпілої ОСОБА_12 в частині матеріальних збитків визнає по документально підтвердженим доказам, в частині моральної шкоди визнає частково в сумі 150000,00 грн.

На підставі ч. 3 ст. 349 КПК України, враховуючи повне визнання обвинуваченим своєї вини, а також те, що всі учасники процесу не оспорюють всі обставини справи, за згодою учасників судового провадження, судом визнано недоцільним подальше дослідження доказів, стосовно тих обставин провадження, які ніким не оспорюються. Судом з'ясовано, що обвинувачений та інші учасники правильно розуміють зміст цих обставин, сумніву в добровільності та істинності їх позицій немає. Сторонам судового провадження роз'яснено, що в такому випадку вони будуть позбавленні права оскаржувати ці обставини в апеляційному порядку.

При цьому, суд обмежився допитом обвинуваченого, дослідив документи, які характеризують особу обвинуваченого, в тому числі досудову доповідь, матеріали цивільного позову, а також інші документи, які були надані прокурором (щодо процесуальних витрат, речових доказів).

Суд дійшов висновку про доведеність вини ОСОБА_8 у скоєнні ним злочинів, а його дії правильно кваліфіковано за ч. 2 ст. 286 КК України, як порушення правил безпеки дорожнього руху особою, яка керує транспортним засобом, що заподіяли тяжкі тілесні ушкодження потерпілому та ч.1 ст. 135 КК України, як завідоме залишення без допомоги особи, яка перебуває в небезпечному для життя стані, коли він сам поставив потерпілого в небезпечний для життя стан.

Призначаючи покарання обвинуваченому ОСОБА_8, відповідно до ст. 65 КК України, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України, яке відповідно до положень ст. 12КК України відноситься до необережного тяжкого злочину та ч. 1 ст. 135 КК України, яке відповідно до положень ст. 12КК України відноситься до умисного не тяжкого злочину, його наслідки (спричинення потерпілій тяжкого тілесного ушкодження), який раніше не судимий, офіційно не одружений, має на утриманні малолітню доньку, ОСОБА_13, на обліку в лікарів нарколога та психіатра не перебуває, посередньо характеризується за місцем несення військової служби, позитивно характеризується за місцем проживання, є військовослужбовцем ЗСУ, учасником бойових дій.

Суд також приймає до уваги повне визнання обвинуваченим своєї вини в скоєнні кримінального правопорушення, вибачення перед потерпілою.

Суд враховує думку потерпілої ОСОБА_12, яка в заяві просила призначити обвинуваченому покарання відповідно до Закону, та те, що потерпілій обвинуваченим ОСОБА_8 шкоду відшкодовано в сумі 20000,00 грн.

Згідно досудової доповіді органу пробації встановлено, що результати оцінки ризику вчинення повторного кримінального правопорушення ОСОБА_8, його імовірної небезпеки для суспільства свідчать про можливість виправлення особи без ізоляції від суспільства. Зважаючи на проведену оцінку ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення у випадку прийняття судом рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням, вважають доцільним крім обов'язків, передбачених ч. 1 ст. 76 КК України, покласти на особу додатковий обов'язок, передбачений ч. 3 ст. 76 КК України, зокрема: виконати заходи, передбачені пробаційною програмою.

Ризик вчинення повторного кримінального правопорушення та ризик небезпеки для суспільства, в тому числі для окремих осіб, оцінюється як середній.

Обставинами, що пом'якшують покарання обвинуваченого, відповідно дост. 66 КК України, є визнання вини.

Обставин, що обтяжують покарання обвинуваченого, відповідно дост. 67 КК України, судом не встановлено.

З урахуванням вищевикладених обставин по справі, особи обвинуваченого ОСОБА_8, суд вважає, що його виправлення можливе виключно в умовах ізоляції від суспільства, тобто обвинуваченому необхідно призначити покарання в вигляді позбавлення волі на певний строк, яке необхідно відбувати реально. Підстав для застосування ст. ст.69,75 КК України обвинуваченого ОСОБА_8 суд не вбачає, тому суд не погоджується з висновком органу пробації щодо можливості виправлення обвинуваченого без ізоляції його від суспільства із застосуванням ст. 75 КК України. Разом з тим, враховуючи визнання обвинуваченим своєї винуватості, його згоду із всіма обставинами, встановленими в ході досудового розслідування, те, що обвинувачений раніше не судимий, є військовослужбовцем, позитивно характеризується за місцем проживання, суд з врахуванням того, що ОСОБА_8 обвинувачується у вчиненні кримінальних правопорушень за ч. 2 ст. 286 КК України та ч. 1 ст. 135 КК України та оскільки суд застосовує ч. 1 ст. 70 КК України, а саме поглинання менш суворого покарання більш суворим, вважає необхідним призначити обвинуваченому покарання в вигляді позбавлення волі на рівні,

ближчому до нижчої межі, встановленої санкцією ч. 2 ст. 286 КК України, яка є більш суворою з призначенням йому додаткового покарання в виді позбавлення права керувати транспортними засобами.

Суд вважає, що таке покарання не є таким, що не відповідає ступеню тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого, оскільки суд переконаний в тому, що відповідно до вимог ч. 2 ст. 65 КК України, визначена даним вирокіом міра покарання є достатньою для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень.

Потерпілою ОСОБА_12 заявлено цивільний позов про стягнення з обвинуваченого ОСОБА_8 матеріальних витрат в сумі 177523,00 грн. та моральної шкоди, заподіяної кримінальним правопорушенням в сумі 500 000 грн.

В подальшому представник потерпілої адвокат ОСОБА_10 подала до суду заяву про уточнення позовних вимог в якій зменшила розмір позовних вимог та просила суд стягнути з обвинуваченого ОСОБА_8 матеріальні витрати в сумі 167523,00 грн. та моральну шкоду, заподіяної кримінальним правопорушенням в сумі 490 000 грн.

Матеріальні витрати обвинуваченим визнано в частині, яка буде підтверджена документально, також в судовому засіданні адвокат обвинуваченого зазначив про визнання позовних вимог в частині витрат потерпілої на харчування та засоби особистої гігієни та не визнав витрати на оплату правничої допомоги, зазначене обвинуваченим не заперечувалось.

Згідно з ст. 129 КПК України, ухвалюючи обвинувальний вирок суд залежно від доведеності підстав і розміру позову задовольняє цивільний позов повністю або частково чи відмовляє в ньому.

Відповідно до ст. 1176 ЦК України, шкода, завдана фізичній особі, яка потерпіла від кримінального правопорушення, відшкодовується відповідно до закону.

Вимогами ст. 1166 ЦК України, передбачено, що майнова, шкода, завдана неправомірними, діями особистим немайновим правам фізичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.

Згідно з п. 2 Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами цивільних справ за позовами про відшкодування шкоди» № 6 від 27.03.1992р., розглядаючи позови про відшкодування шкоди, суди повинні мати на увазі, що шкода заподіяна особі і майну громадянина або заподіяна майну юридичної особи, підлягає відшкодуванню в повному обсязі особою, яка її завдала, за умови, що дії останньої були неправомірними, між ними і шкодою є безпосередній причинний зв'язок та є вина зазначеної особи.

Слід зазначити, що при заявленні позовних вимог цивільним позивачем до матеріальних витрат також включено витрати на правничу допомогу в розмірі 27000,00 грн.

Правовою підставою відшкодування витрат на правову допомогу є договір, укладений з адвокатом-представником, а також документи, що свідчать про оплату гонорару та інших витрат, пов'язаних із наданням правової допомоги, оформлені у встановленому законом порядку.

На підтвердження розміру витрат на правову допомогу надано: договір про надання правничої допомоги № 27022025 від 27.02.2025 та додаток до договору про надання правничої допомоги № 27022025 від 27.02.2025

Отже враховуючи надані суду докази, з врахуванням відшкодування обвинуваченим ОСОБА_8 матеріальної шкоди в розмірі 10000,00 грн., суд вважає документально підтвердженою матеріальну шкоду на суму 30515,62 грн., яку необхідно стягнути з обвинуваченого. Таким чином, цивільний позов в частині стягнення матеріальної шкоди слід задовольнити частково, у сумі 30515,62 грн.

Відповідно до ч. 1 ст.1167ЦК України моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини, крім випадків, встановлених частиною другою цієї статті.

Відповідно до роз'яснень, викладених у Постанові Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику по справам про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» № 4 від 31.03.1995 року, під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб.

Згідно п.1, 2 ч. 2ст. 23 ЦК України, моральна шкода полягає у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку із фізичним болем та стражданням, яких фізична особа зазнала у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку з протиправною поведінкою щодо неї самої, членів її сім'ї чи близьких родичів.

Положеннями ч. 3, 4 ст.23ЦК України встановлено, що розмір грошового відшкодування моральної шкоди визначається судом залежно від характеру правопорушення, глибини фізичних та душевних страждань, погіршення здібностей потерпілого або позбавлення його можливості їх реалізації, ступеня вини особи, яка завдала моральної шкоди, якщо вина є підставою для відшкодування, а також з урахуванням інших обставин, які мають істотне значення. При визначенні розміру відшкодування враховуються вимоги розумності і справедливості.

Моральна шкода відшкодовується незалежно від майнової шкоди, яка підлягає відшкодуванню, та не пов'язана з розміром цього відшкодування.

Обвинувачений ОСОБА_8 позовні вимоги щодо стягнення з нього моральної шкоди визнав частково, а саме в розмірі 150000,00 грн..

Враховуючи викладене, суд вважає, що потерпілій ОСОБА_12 спричинено моральну шкоду внаслідок протиправної поведінки відповідача, яка мала місце 17.02.2025 р., та внаслідок якої ОСОБА_12 було спричинено тяжкі тілесні ушкодження, через що ОСОБА_12 зазнала фізичного болю, страждань, а також душевних страждань, оскільки, на думку суду, спричинення встановлених тілесних ушкоджень беззаперечно тягне за собою порушення нормальних життєвих зв'язків, неможливість активного особистого життя, роботи в попередніх обсягах та потребує додаткових зусиль, необхідних для організації свого життя у зв'язку з наявними тілесними ушкодженнями. ОСОБА_12 перенесла значний фізичний біль, пережила емоційний стрес, отримала тілесні ушкодження, які призвели до тривалого розладу здоров'я, а також лікування, в тому числі проведення операції безпосередньо, до цього часу потерпіла проходить реабілітацію.

У зв'язку з наведеним, суд вважає, що необхідно позовні вимоги в частині стягнення моральної шкоди задовольнити та стягнути з обвинуваченого ОСОБА_8 на користь ОСОБА_12 моральну шкоду в розмірі 490000,00 гривень. Саме таку суму суд вважає співмірною заподіяній моральній шкоді потерпілій. Також при визначенні розміру моральної шкоди, суд керується принципом розумності, виваженості та справедливості, враховує всі встановлені обставини по справі.

Процесуальні витрати на залучення експертів відповідно до ст.124КПК України підлягають стягненню з обвинуваченого на користь держави.

Згідно положень ч. 4 ст. 174 КПК України суд одночасно з ухваленням судового рішення, яким закінчується судовий розгляд, вирішує питання про скасування арешту майна.

Питання про долю речових доказів суд вирішує відповідно до вимог ст. 100 КПК України.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.369,370,371,373,374,376 КПК України, суд,

УХВАЛИВ:

ОСОБА_8 визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 286 КК України та ч. 1 ст. 135 КК України, та призначити покарання:

- зач. 2 ст.286КК України - у виді 4 (чотири) роки позбавлення волі, з позбавленням права керування транспортними засобами строком на 2 (два) роки;

- зач. 1 ст.135 КК України- у виді 1 (один) рік позбавлення волі.

На підставі ст.70ч.1КК України за сукупністю кримінальних правопорушень, шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, остаточно визначити покарання до відбуття ОСОБА_8 у виді позбавлення волі строком на 4 (чотири) роки, з позбавленням права керування транспортними засобами строком на 2 (два) роки.

Строк відбування покарання ОСОБА_8 обчислювати з дня набрання вироком законної сили

На підставі ч. 5 ст. 72 КК України, зарахувати в строк відбування покарання строк попереднього ув'язнення ОСОБА_8 з розрахунку один день попереднього ув'язнення за один день позбавлення волі з 05.03.2025 р. по день набрання вироком законної сили.

До набрання вироком законної сили залишити ОСОБА_8 запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Цивільний позов ОСОБА_12 до ОСОБА_8 про відшкодування матеріальної та моральної шкоди задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_8 на користь ОСОБА_12 , матеріальну шкоду в сумі 30515,62 грн. та моральну шкоду в сумі 490 000,00 грн.

Скасувати арешт, накладений ухвалою слідчого судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 05.03.2025 року, на автомобіль «Mitsubishi Lancer», реєстраційний номер НОМЕР_2 , який перебуває на території спеціального майданчика для зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів м. Кропивницький, просп. Інженерів, 1, та повернути власнику ОСОБА_11 .

Витрати за проведення експертиз по справі в сумі 7319,88 грн (сім тисяч триста дев'ятнадцять гривень вісімдесят вісім копійок) стягнути з обвинуваченого ОСОБА_8 на користь держави.

Речові докази:

- диск для лазерних систем зчитуванняDVD-R без наявних надписів та маркувань на якому міститься відеозапис під назвою NVR_ch8_main_20250217165600_20250217170000 з камер спостереження, які встановлені на приміщенні аптеки «ФОП ОСОБА_14 » за адресою АДРЕСА_3 - залишити при матеріалах справи;

- диск для лазерних систем зчитуванняDVD-R без наявних надписів та маркувань на якому міститься відеозапис під назвою SSAH-593869-EDDED_2025-02-17_16-49-59 з камер спостереження, які встановлені на приміщенні магазину «Добробут», за адресою вул. Вишнева, 36, селище Компаніївка, Кропивницького району Кіровоградської області - залишити при матеріалах справи;

- диск для лазерних систем зчитуванняDVD-R без наявних надписів та маркувань на якому містяться чотири відеозаписи під назвою «Ch7_20250217165500», «Ch2_20250217165501», «Ch2_20250217165543» та «Ch1_20250217165500» з камер спостереження, які встановлені на приміщенні кафе «Гавань», за адресою вул. Вишнева, селище Компаніївка, Кропивницького району Кіровоградської області, приміщенні автостанції, розташованої по вул. Вишнева, селище Компаніївка, та на приміщенні

розташованому по вул. Вишнева в напрямку в'їзду із селища Компаніївка, Кропивницького району Кіровоградської області - залишити при матеріалах справи;

- диск для лазерних систем зчитування DVD-R без наявних надписів та маркувань на якому містяться два відеозаписи під назвою «video_2025-02-19_12_49_56» та «video_2025-02-19_13_01_34» з камер спостереження, які встановлені на приватному домоволодінні № 26 по вул. Шевченка, селище Компаніївка, Кропивницького району Кіровоградської області - залишити при матеріалах справи

Вирок може бути оскаржено до Кропивницького апеляційного суду через Компаніївський районний суд Кіровоградської області протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Згідно з ч. 2 ст.394КПК України судові рішення суду першої інстанції не може бути оскаржене в апеляційному порядку з підстав заперечення обставин, які ніким не оспорювалися під час судового розгляду і дослідження яких було визнано судом недоцільним відповідно до положень частини 3 статті 349 КПК України.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги, вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку негайно після проголошення вручити обвинуваченому, прокурору, копію направити потерпілій, її представнику.

Суддя ОСОБА_1